

[Socialministeren]

for de 52 delvise dispensationssager, dels for perioden 1990-92 og dels for hvert af årene. Beregningerne er således foretaget på grundlag af en gennemsnitlig beregnet kontanthjælp på 5.000 kr. pr. måned pr. familie. Den gennemsnitlige betaling fra garanten er fratrukket

den beregnede kontanthjælp, der skønsmæssigt er sat til 1.500 kr. pr. måned pr. familie. Som for de fulde dispensationssager skal det understreges, at der er en betydelig usikkerhed knyttet til de skønnede beregningsforudsætninger.

Kontanthjælpsudgifter 1990-92

	1990	1991	1992	1990-92 i alt
Antal familier i løbet af året	4	26	22	
Helårsfamilier	2	17	41	
Mio. kr.	0,1	1	2	3

NB: For 1992 er der medtaget sager frem til 20/10 1992.

Spm. nr. S 208

Til *socialministeren* (1/12 92) af:

Pia Kjærsgaard (FP):

»Hvilke forhold har været af betydning for Socialministeriets dispensationer fra indgåede forsørgelseserklæringer?«

Svar (8/12 92):

Socialministeren (Else Winther Andersen):

Ved ændringen af udlændingeloven, lov nr. 482 af 21. juni 1992, er reglerne om forsørgelseserklæringer i forbindelse med ansøgninger om tilladelser til familiesammenføring ændret væsentligt. Det er nu fastsat i udlændingeloven, at udlændingemyndighederne ikke alene kan kræve, at en herboende person påtager sig at forsørge en ansøger, men at det også kan være en betingelse, at garanten godtgør at kunne overholde forpligtelsen.

Dette gælder uden undtagelse, når en udlænding søger om familiesammenføring efter reglen i udlændingelovens § 9, stk. 1, nr. 5 (familiesammenføring med forældre, der er fyldt 60 år, til en herboende udlænding, der ikke er nordisk statsborger eller flygtning).

Som noget nyt er der i udlændingelovens § 9, stk. 5, samtidig indført en betalingsregel. Det er således fastsat, at har en herboende person (garanten) påtaget sig at forsørge ansøgeren, og ydes der senere ansøgeren hjælp efter bistandsloven til forsørgelse, kan kommunalbestyrelsen pålægge garanten betaling for hjælpen. Betalingen kan inddrives efter reglerne om personlige skatter.

Denne nye betalingsregel overflødiggør den hidtidige praksis, hvorefter Socialministeriet dispenserer fra forsørgelseserklæringer – dette gælder dog kun for de sager, som er omfattet af den ændrede udlændingelov, det vil sige sager, hvor der er indgivet ansøgning om familiesammenføring inden lovens ikrafttræden den 27. juni 1992.

Spørgsmålet knytter sig således til sager, som behandles efter gamle regler, hvor det ved ændringen af udlændingeloven er forudsat, at der fortsat kan dispenseres fra garantierklæringer.

Det er Socialministeriets opfattelse, at en garant, når vedkommende har midler til det, skal fastholdes på sin forpligtelse efter garantierklæringen.

Hvis garanten ikke har midler til at opfylde garantiforpligtelsen, giver Socialministeriet hel eller delvis dispensation for garantierklæringen. Efter praksis får garanten fuld dispensation, hvis garanten lever af kontanthjælp efter bistandslovens § 37 eller ikke har indtægter, der overstiger niveauet for kontanthjælp. Overstiger garantens indtægter dette niveau, men ikke så meget, at den overskydende indtægt kan dække den fulde hjælp til forældrene, gives der delvis dispensation, således at garanten skal yde bidrag til forældrene med et beløb svarende til indtægten ud over garantens kontanthjælpsniveau. Dette beløb fradrages efter den almindelige regel i bistandslovens § 38 om fradrag for indtægter i den kontanthjælp, forældrene måtte være berettiget til.